

113.**Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki
Społecznej**

z dnia 5 lutego 1926 r.

w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia.

Na mocy art. 30 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 67 poz. 650) oraz na mocy art. 17 i ust. 1 art. 18 ustawy z dnia 28 października 1925 r. o zmia-

nie niektórych przepisów ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarządza się co następuje:

§ 1. Dla czynnych zakładów pracy, wymienionych w ustępie 1 art. 1 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia, w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863), obowiązek zabezpieczenia robotników lub pracowników umysłowych powstaje z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, o ile już pierwiej nie istniał, a dla odnośnych zakładów pracy, uruchomionych po tym terminie, — z chwilą zatrudnienia przez nie powyżej 5 robotników lub pracowników umysłowych.

§ 2. Zakłady pracy, na których ciąży obowiązek zabezpieczenia zatrudnionych robotników i pracowników umysłowych, winny pod rygorem odpowiedzialności według art. 34 ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia z dnia 18 lipca 1924 r. w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. (Dz. U. R. P. № 120 poz. 863) zarejestrować się we właściwym zarządzie obwodowym funduszu bezrobocia.

§ 3. Zakłady pracy, zobowiązane do zabezpieczenia na wypadek bezrobocia zatrudnionych przez nie robotników i pracowników umysłowych, winny przy wypłacie zarobków prowadzić listy płac oddzielnie dla pracowników umysłowych, oddzielnie dla robotników.

W listach płac robotniczych należy zamieścić między innymi następujące dwie rubryki:

- a) liczbę dni faktycznie przepracowanych w danym okresie płatniczym,
- b) wkładkę potrącaną przez zakład pracy każdemu zabezpieczonemu robotnikowi.

Listy płacy pracowników umysłowych zawierać winny między innymi również rubrykę wymienioną pod lit. b) poprzedniego ustępu.

Ostatnia rubryka winna być podsumowana. Ponadto w liście płac należy wskazać ogólną sumę, którą zakład obowiązany jest z mocy art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r. wpłacić na rzecz funduszu bezrobocia.

§ 4. Po każdej dokonanej wypłacie zakład pracy niezwłocznie podaje do wiadomości zarządu obwodowego funduszu bezrobocia, względnie instytucji, która zastępczo w tej mierze pełni jego obowiązki:

a) ogólną liczbę wszystkich zatrudnionych w ostatnim okresie płatniczym w danym zakładzie robotników i pracowników umysłowych z podaniem liczby tych z pośród nich, którzy podlegają obowiązkowi zabezpieczenia na wypadek bezrobocia;

b) sumę, należną funduszowi bezrobocia z tytułu przewidzianej w art. 7 ustawy z dnia 18 lipca 1924 r. o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia w brzmieniu ustawy z dnia 28 października 1925 r., wkładki zakładów pracy za dany okres płatniczy.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 26 września 1924 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Spraw Wojskowych, Ministrem Kolei i Ministrem Robót Publicznych o postępowaniu zakładów pracy przy ściąganiu wkładek na rzecz funduszu bezrobocia (Dz. U. R. P. №. 84 poz. 817).

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *B. Ziemięcki*

Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Osiecki*

Minister Spraw Wojskowych: *Żeligowski*

Minister Kolei: *Cządyński*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski*